

עין משפט נר מצוה

ערב א מיי פ"ז מהל'
ניאת מקדש הלי"ח:
ערב ב מיי פ"ז מהל'
מסירה הלי"ח סגן
עשין פנ טושע' חו"מ סי'
קל' סעי' א':
ג נמי פ"ג מהל' מסירה
הלי"ח טושע' חו"מ סי'
קל' סעי' א':

תורה אור השלם

1. ומעוך וברות ונתוק
וקרות לא חקריבו ל'
ובארצכם לא תעשה:
ויקרא כב כד

מוסף רש"י

מערב. גילוי משפין צדי.
כרות. כחמים הם יומר
ממעט (ויקרא כב כד).
ממות. שמתו באגנים עד
שנימות, נתוק, צד לגמרי
אלא שעדיין תלויין בדם,
כרות. צפין ועדיין תלויין
בדם ומעורין קמ, דכות
הי צדי מנתוק כדאמרינן
להציא נתוק אחר כרות
(בבברות לט). בבבבבבב
ולא בגיד. בתמיה לומר
אי בגיד יניחו מי לא
הי מוס, הו דל' טפי
הו מוס, דגד בגלו הוא
יומר מי צדיים (בבבבות
לט). כולם בגיד. לא
צדיים (סו). בבבבבבב
דכין למסר לו באפסר
קשה לעי' שלם משמע
משעות מוכ' (ב"ק א').
אפסר צלמ' הוא, דהא
אורחה צדי ויהא אפסין
צדי (רשב"ם ב"ב עה).
כליו של לוקח בשרות
מוכר. כיון פסק ונתן
לתוך מדה של לוקח, או
מדה צדקה של לוקח,
לכליו של לוקח והבית של
מוכר הוא, קנה לוקח.
כליו נתן לתוך רשותו
של לוקח (רשב"ם ב"ב
ע"ג). קונה חפץ הנמון
לחובו לבעלו (גיטין טו).
בסימטא. אום דלמיר צדל
של יחידים ואפי' משעמי
ניטה דנותן שיהא
הניסם יש רשות לני אדם
להעמיד שם חפצים עלים
במז' השותפים דלמיר עשוי
להילך ע"י רשות הניסם
(רשב"ם ב"ב ע"ד).

תוס' ר"י הזקן

א"א. תרגום אבדן
[בראשית מא, מג], ולרב
קרי ה"ב (ו) זה וזה.
אחד בהמה דקה ואחד
בהמה גסה במשיכה ולא
במסירה, ואיכא מאן
דאמר דוקא בסימטא
ובחצר של שניהם דמחניא
משיכה בהני רשותות, אבל
ברח"ד דלא מחניא בה
משיכה מחניא מסירה
בגסה כהנה דמתני.
ונראה דעת הר"ם (בכיה)
פ"ב ה"הן כפי קמא,
והא דהמוכר את הספינה
[ב"ב עו, ב] דאמרין
במסירה קונה ברה"ד, מיידי
בספינה ולא בהמה. פיל.
שיאנו יוכל להגביהו,
בזליפין. בקנין סודר.
בשוכר את מקומו.
שיקנה לו מקומו אותן
המטלטלים. ארבעי כלים.
דקני ליה כליו, ש"מ.
ופלוגתא היא בבבא בתרא
[פ"ה ב]. בסימטא. צדי
רה"ד.

כה:

לכתחילה מנזה לבלול"א וש לומר דכיון דהאי גזר' למנחה גדולה
קמכוין ב' אם איתא דבעלמא כשר צדיעבד צהאי גזר' שהתנדב
קרבן גדול שרי אף לכתחילה עוד יש לומר דאיכא נפקותא אליבא
דמ"ד התם ו אפילו המתנדב מנחה גדולה אינו מציא אלא לוג אחד
אם כן כשהתנדב ס"א עשרונים
ו יטור' להציא בשני כלים לפי שאין
בזללים יפה ויטור' להציא שני לוגים
שמן והוא לא התנדב אלא לוג אחד
והו כמו ייתור שמנו דקיימא לן
(מנחות יב). דיימור שמנו פסול ואי
הוה שרי צדיעבד בכלי אחד היה
טוב להציא לכתחילה שלא יצא לידי
ייתור שמן ומיהו קשה מ"ט דלר'א
אי שנה הכתוב צלילה לעבד ליבעי
צלילה ממש ואי לא שנה אפילו ראו'
לא ליבעי וי"ל דודאי שנה הכתוב
בלול כמה פעמים אצל לא כתב
בלשון כזו ו וצליהג משמע דלמא
לאשמעינן דלא צעינן אלא ראו' וא"ת
צטבילה מני"ל צעינן ראו' ויש לומר
משום דכתבי' ורחץ את כל צפרו
דמשמע אפי' צית הסתרים וכמו
ודיו' ודרש"ט' מה ידיו מאצראי אף
כל מאצראי וממעטים צית הסתרים
מ"מ כיון דאיכא כל דמרכינן אפי'
צית הסתרים איכא למימר לכל הפחות
לכדי מרבי צעינן ראו' לציאת מים:
בהמה גסה נקנית במסירה.
פ"י צקונטרס צעליה

מוסרים אותה ללוקח באפסר כדתיא לעיל כיצד צמסירה אוחזה בטלפיה כו' משמע מתוך לשונו דמסירה צעינן מיד ליד וכן פירש
ריב"ם ומיימי ראייה מהא דלמיר צפ"ק דצ"מ (דף ט: מ) מאי לשון ו מסירה כאלם המוסר דבר לחצירו וכן היהא דלמיר צמציאה וצנכסי
הגר מאן מסר ליה דליקני דמשמע דמסירה הו מיד ליד וקשה לר"י דהא ארמרינן לעיל כיצד צמסירה אחזה בטלפיה כו' דלשון אחזה
צטלפ"י משמע ו משמעלמו אוחזה ולא מסרה לו אדם לכן נראה ו לרבי דלא צעינן מיד ליד אלא כיון דלמיר לך חזק וקני קנה והא דקאלמר
התם צמציאה וצנכסי הגר מאן קמסר ליה דליקני היינו מי אמר לו לך חזק וקני ורשב"ם פ"י אחו צטלפיה אחו צמציאה המוסר דמשמע

נמי מתוך לשונו דלא צעינן מסירה מיד ליד ועוד ראייה מפרק המוכר את הספינה (צ"ב דף ע"ו): דפליגי התם תנאי חד אמר ספינה
נקנית צמסירה וחד אמר עד שימסור ומסיק דכל היכא דלמיר ליה לך חזק וקני כ"ע לא פליגי דקני' כי פליגי כגון דלמיר ליה לך משוך
וקני מר סבר קפיד ומר סבר מראה מקום הוא לו מדלמיר קפיד אלמא אינו מוסרה מיד ליד דאי מסר ליה אמאי לא קני הא צטלה
הקפידו אלא ש"מ דמסירה לא הו מיד ליד ועוד אי מסירה מיד ליד צעינן לא ה"ל למימר לך חזק וקני אלא תא חזק וקני:

בהמה גסה נקנית במסירה. פ"י צקונטרס דוקא צמסירה אצל צמשיכה לא מיקניא דאין דרכה צך להוליכה לפניו משמע לפירוש
דמסירה עדיפא ממשכיכה ו הא דקאלמר בגמרא דרש רב צקימחויניא צמהה גסה נקנית צמשיכה וכל שכן צמסירה ופריך שמואל
לתלמודי דרב והאן צמסירה תנן פ"י צמסירה דוקא ולא צמשיכה וקשה לר"י מאי פריך שמואל והאן צמסירה תנן ולא צמשיכה הא תנן
צפ"ק דצ"מ (דף ג). הו שנים רוכבים על גבי בהמה או שהיה אחד רוכב ואחד מנהיג וכו' שהשנים יתלוקו משום דכל אחד קנה מתנה
ומנהיג היינו משיכה ו עוד דלמיר התם (דף ט: מ) שמעת מיניה דמר שמואל תרתי רוכב ומנהיג חד קני וחד לא קני ולא ידענא הי מינייהו
היכי דמי אילימא רוכב לחוד ומנהיג לחוד מנהיג מי איכא למ"ד דלא קני משמע דשמואל גופיה דקאלמר הכא צמסירה דוקא תנן קאלמר
התם דמנהיג קני דהיינו משיכה ועוד קשה דבגמרא צעו פיל לר' שמעון צמה יקנה תבעי ליה נמי צמהה גסה צמציאה וצנכסי הגר צמה
יקנה אליבא דרבי מאיר ורבי אליעזר צמסירה לא אפשר דמאן מסר ליה דליקני ומשיכה לא קניא צמהה גסה לדידה ומיהו הך פירכא
איכא לשנויי ולחלק בין מקח וממכר למציאה וצנכסי הגר דמקח וממכר דאפשר צמסירה לא מיקני צמשיכה אצל צמציאה וצנכסי הגר
דלא אפשר צמסירה מיקניא צמשיכה אצל אחתי קשה מרבי אליעזר דלית ליה הכא צמסירה דוקא כדקמני צמתניתין דברי רבי מאיר
ורבי אליעזר והתם ו קמני רבי אליעזר אומר רוכב צדה ומנהיג צעיר קני ומוקי לה צמקא וממכר אלמא צמשיכה קני אף לרבי אליעזר
לכן פ"י ר"י צמהה גסה נקנית צמסירה היינו אף צמשיכה וכל שכן צמשיכה דעדיפא ויחא דפריך שמואל והאן צמסירה תנן פירכא
אף צמסירה ועוד יש לקדק דמשיכה עדיפא ממשכיכה מהא דקמני צמהה מוכר את הספינה (צ"ב דף ע"ו). עלה דהיהא דלצ"י ורצא דלמירי תרווייהו
וחכמים אומרים לא קנה עד שימסנה משמע דלא קני צמסירה לרצנן אלא צמשיכה אלא דרבי דלמיר צמסירה לא למעוטי משיכה
אחא אצל למאן דלמיר צמשיכה למעוטי מסירה אחא והלשון נמי משמע דקאלמר התם ספינה נמי תקני צמסירה משמע עם המשיכה ו
וכן סובר רשב"ם דמשיכה חשיבה מן המסירה דפירש צפרק המוכר את הספינה (ס"ג דף ע"ו): עלה דהיהא דלצ"י ורצא דלמירי תרווייהו
מסירה קונה ברשות הרבים וצח"ר שאינו של שניהם משיכה קונה בסימטא וצח"ר שיהאן ופירש רשב"ם התם מסירה קונה
ברשות הרבים משום דלא אפשר למיקנייה התם צמשיכה דאין משיכה אלא כשמושך ברשותו והאי לאו רשותיה היא' משיכה קונה בסימטא
דשפיר הו רשותו והניח שם מה שהוא לרין משא"כ ברשות הרבים וכיון דאפשר צמשיכה שהוא קנין חשוד לאו אורחא דלרעא
למיקנייה צמסירה' שהוא קנין גרוע ור"ת הקשה על פירוש רשב"ם ובי מלות מן משיכה ומסירה שמצטלות זו את זו שאין לעשות אלא מן
המוצטר ופירש רבינו תם לשם משיכה קונה בסימטא כל שכן מסירה דעדיפא ממשכיכה וכן פירש רש"י ומיהו שיטה דשמעתא קשה
לפירושו כדפירשתי וה"ר חיים כהן מיישב פירוש רשב"ם ומפרש דמסירה אינה קונה בסימטא לא מטעמא דרשב"ם אלא נראה לו
הטעם שהסימטא רשות של יחיד הוא והקודם צו זכה וסתמא דמילתא המוכר קדם והציא צהממו לשם קודם שצא הלוקח ואם כן הו
מקום צהממו כחלור ואין מסירה ולא שום קנין מהני ברשות מוכר ו א"ע"ג דמשיכה קניא שם היינו משום שעקר הדבר מנתקומו הרשון
ור"י הקשה על מה שפירש רבינו תם דמסירה קונה אף בסימטא מההיא דפרק הספינה (ס"ג דף ע"ו): דקאלמר התם ספינה נקנית צמסירה
דברי רבי וחכמים אומרים צמשיכה ופריך היכי דמי אילימא ברשות הרבים וכו' עד דקאלמר לימא אצי ורצא דלמירי מסירה קונה ברשות
הרבים אמרי כרבי כו' משמע דאי הוה מוקי לה בסימטא לא הו קשה מידי ואי קשה מידי וצי מסירה קונה בסימטא אפי' אם מיירי פלוגתא דרבי
וחכמים צמסירה הוה ליה למיפריך הכי לימא אצי ורצא דלמירי כרבי לכן נראה לר"י הא דלמירי אצי ורצא דלמירי קונה צמסירה דרבי

היינו דוקא צמסירה אצל לא בסימטא כמו שפירש רשב"ם ו א"ת דילמא לא מיירי ברשות מוכר וי"ל סתמא דמילתא ברשות מוכר מיירי ששם
שמועת מינה כליו של לוקח ברשות מוכר קנה לוקח. וא"ת דילמא לא מיירי ברשות מוכר וי"ל סתמא דמילתא ברשות מוכר מיירי ששם
הצמהה עומדת והו מצי למידחי דלמיר ליה מוכר יקנה לך כלך דצהא לכ"ע קנה לוקח כדליתא צפרק הספינה (צ"ב דף ע"ו):

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

סנאי. סירוס דציני' אי הו מוס גלוי: צדיים ולא צגיד. צמתיא
גיד דלחי גלוי הוא: אף צדיים. ולא תימא מוס טמון הוא דודאי
מינכר: צגיד ולא צדיים. דודאי מוס טמון הוא ולא מוס גלוי הוא:
מעוך וכתום אף צדיים. דמינכר טפי: כרות. כרותין החוטין שהציני'ים

תלויין צהן ציכין ומעורים צמקת
ואינן נתוקין לגמרי: נטוק. ציד
לגמרי ועדיין תלויין צדיים. נתוק הו
טפי מכרות כדלמרינן צמנחות (ד'
טו): להציא נתוק אחר כורת שחייב
אלמא נתוק הו טפי מכרות:
מתני' נקנייה צמסירה. צעליה
מוסרים אותה ללוקח
צאפסר או צשערה כדתיא לעיל (ד'
כג): כיצד צמסירה כו' אצל ו משיכה
לא מיקניא דאין דרכה צך להוליכה
לפניו: צהגבה. ולא צמשיכה:
גמ' והא אן סנן צמסירה ורבי
נמי צמסירה אמר. כיצד רגיל
לומר: הדר ציה כו'. צמתיא עד
הכא שמואל קאלמר לה: זו וו. הדקה
והגסה וכו' האי תנא ספירה ליה לרבי:
זו וו צהגבה. ולא צמסירה ולא
להגביהו: מציא ארבעה כלים.
דקני ליה כליו כו': ש"מ כו'.
ופלוגתא היא צב"ב (דף פה):
בסימטא. זית שהיא אצל רשות
הרבים ואינה לא רה"ר ולא רה"י:
אי

פירש
ריב"ם ומיימי ראייה מהא דלמיר צפ"ק דצ"מ (דף ט: מ) מאי לשון ו מסירה כאלם המוסר דבר לחצירו וכן היהא דלמיר צמציאה וצנכסי
הגר מאן מסר ליה דליקני דמשמע דמסירה הו מיד ליד וקשה לר"י דהא ארמרינן לעיל כיצד צמסירה אחזה בטלפיה כו' דלשון אחזה
צטלפ"י משמע ו משמעלמו אוחזה ולא מסרה לו אדם לכן נראה ו לרבי דלא צעינן מיד ליד אלא כיון דלמיר לך חזק וקני קנה והא דקאלמר
התם צמציאה וצנכסי הגר מאן קמסר ליה דליקני היינו מי אמר לו לך חזק וקני ורשב"ם פ"י אחו צטלפיה אחו צמציאה המוסר דמשמע

נמי מתוך לשונו דלא צעינן מסירה מיד ליד ועוד ראייה מפרק המוכר את הספינה (צ"ב דף ע"ו): דפליגי התם תנאי חד אמר ספינה
נקנית צמסירה וחד אמר עד שימסור ומסיק דכל היכא דלמיר ליה לך חזק וקני כ"ע לא פליגי דקני' כי פליגי כגון דלמיר ליה לך משוך
וקני מר סבר קפיד ומר סבר מראה מקום הוא לו מדלמיר קפיד אלמא אינו מוסרה מיד ליד דאי מסר ליה אמאי לא קני הא צטלה
הקפידו אלא ש"מ דמסירה לא הו מיד ליד ועוד אי מסירה מיד ליד צעינן לא ה"ל למימר לך חזק וקני אלא תא חזק וקני:

בהמה גסה נקנית במסירה. פ"י צקונטרס דוקא צמסירה אצל צמשיכה לא מיקניא דאין דרכה צך להוליכה לפניו משמע לפירוש
דמסירה עדיפא ממשכיכה ו הא דקאלמר בגמרא דרש רב צקימחויניא צמהה גסה נקנית צמשיכה וכל שכן צמסירה ופריך שמואל
לתלמודי דרב והאן צמסירה תנן פ"י צמסירה דוקא ולא צמשיכה וקשה לר"י מאי פריך שמואל והאן צמסירה תנן ולא צמשיכה הא תנן
צפ"ק דצ"מ (דף ג). הו שנים רוכבים על גבי בהמה או שהיה אחד רוכב ואחד מנהיג וכו' שהשנים יתלוקו משום דכל אחד קנה מתנה
ומנהיג היינו משיכה ו עוד דלמיר התם (דף ט: מ) שמעת מיניה דמר שמואל תרתי רוכב ומנהיג חד קני וחד לא קני ולא ידענא הי מינייהו
היכי דמי אילימא רוכב לחוד ומנהיג לחוד מנהיג מי איכא למ"ד דלא קני משמע דשמואל גופיה דקאלמר הכא צמסירה דוקא תנן קאלמר
התם דמנהיג קני דהיינו משיכה ועוד קשה דבגמרא צעו פיל לר' שמעון צמה יקנה תבעי ליה נמי צמהה גסה צמציאה וצנכסי הגר צמה
יקנה אליבא דרבי מאיר ורבי אליעזר צמסירה לא אפשר דמאן מסר ליה דליקני ומשיכה לא קניא צמהה גסה לדידה ומיהו הך פירכא
איכא לשנויי ולחלק בין מקח וממכר למציאה וצנכסי הגר דמקח וממכר דאפשר צמסירה לא מיקני צמשיכה אצל צמציאה וצנכסי הגר
דלא אפשר צמסירה מיקניא צמשיכה אצל אחתי קשה מרבי אליעזר דלית ליה הכא צמסירה דוקא כדקמני צמתניתין דברי רבי מאיר
ורבי אליעזר והתם ו קמני רבי אליעזר אומר רוכב צדה ומנהיג צעיר קני ומוקי לה צמקא וממכר אלמא צמשיכה קני אף לרבי אליעזר
לכן פ"י ר"י צמהה גסה נקנית צמסירה היינו אף צמשיכה וכל שכן צמשיכה דעדיפא ויחא דפריך שמואל והאן צמסירה תנן פירכא
אף צמסירה ועוד יש לקדק דמשיכה עדיפא ממשכיכה מהא דקמני צמהה מוכר את הספינה (צ"ב דף ע"ו). עלה דהיהא דלצ"י ורצא דלמירי תרווייהו
וחכמים אומרים לא קנה עד שימסנה משמע דלא קני צמסירה לרצנן אלא צמשיכה אלא דרבי דלמיר צמסירה לא למעוטי משיכה
אחא אצל למאן דלמיר צמשיכה למעוטי מסירה אחא והלשון נמי משמע דקאלמר התם ספינה נמי תקני צמסירה משמע עם המשיכה ו
וכן סובר רשב"ם דמשיכה חשיבה מן המסירה דפירש צפרק המוכר את הספינה (ס"ג דף ע"ו): עלה דהיהא דלצ"י ורצא דלמירי תרווייהו
מסירה קונה ברשות הרבים וצח"ר שאינו של שניהם משיכה קונה בסימטא וצח"ר שיהאן ופירש רשב"ם התם מסירה קונה
ברשות הרבים משום דלא אפשר למיקנייה התם צמשיכה דאין משיכה אלא כשמושך ברשותו והאי לאו רשותיה היא' משיכה קונה בסימטא
דשפיר הו רשותו והניח שם מה שהוא לרין משא"כ ברשות הרבים וכיון דאפשר צמשיכה שהוא קנין חשוד לאו אורחא דלרעא
למיקנייה צמסירה' שהוא קנין גרוע ור"ת הקשה על פירוש רשב"ם ובי מלות מן משיכה ומסירה שמצטלות זו את זו שאין לעשות אלא מן
המוצטר ופירש רבינו תם לשם משיכה קונה בסימטא כל שכן מסירה דעדיפא ממשכיכה וכן פירש רש"י ומיהו שיטה דשמעתא קשה
לפירושו כדפירשתי וה"ר חיים כהן מיישב פירוש רשב"ם ומפרש דמסירה אינה קונה בסימטא לא מטעמא דרשב"ם אלא נראה לו
הטעם שהסימטא רשות של יחיד הוא והקודם צו זכה וסתמא דמילתא המוכר קדם והציא צהממו לשם קודם שצא הלוקח ואם כן הו
מקום צהממו כחלור ואין מסירה ולא שום קנין מהני ברשות מוכר ו א"ע"ג דמשיכה קניא שם היינו משום שעקר הדבר מנתקומו הרשון
ור"י הקשה על מה שפירש רבינו תם דמסירה קונה אף בסימטא מההיא דפרק הספינה (ס"ג דף ע"ו): דקאלמר התם ספינה נקנית צמסירה
דברי רבי וחכמים אומרים צמשיכה ופריך היכי דמי אילימא ברשות הרבים וכו' עד דקאלמר לימא אצי ורצא דלמירי מסירה קונה ברשות
הרבים אמרי כרבי כו' משמע דאי הוה מוקי לה בסימטא לא הו קשה מידי ואי קשה מידי וצי מסירה קונה בסימטא אפי' אם מיירי פלוגתא דרבי
וחכמים צמסירה הוה ליה למיפריך הכי לימא אצי ורצא דלמירי כרבי לכן נראה לר"י הא דלמירי אצי ורצא דלמירי קונה צמסירה דרבי

היינו דוקא צמסירה אצל לא בסימטא כמו שפירש רשב"ם ו א"ת דילמא לא מיירי ברשות מוכר וי"ל סתמא דמילתא ברשות מוכר מיירי ששם
שמועת מינה כליו של לוקח ברשות מוכר קנה לוקח. וא"ת דילמא לא מיירי ברשות מוכר וי"ל סתמא דמילתא ברשות מוכר מיירי ששם
הצמהה עומדת והו מצי למידחי דלמיר ליה מוכר יקנה לך כלך דצהא לכ"ע קנה לוקח כדליתא צפרק הספינה (צ"ב דף ע"ו):

מסורת הש"ס

א) צמרות לט: [מוספתא
צמרות פ"י ה"ד], ו [צ"ק
יא: ד' צ"ב פו: ע"א], א) צ"ק
יא: ד' (צ"מ פו: צ"ב
פה: ע"ז פא': [גיטין ע"ג],
ט) [נדפסיר: צמשיכה.
ועדלפ"ג], ו) [מנחות פח
ע"א וע"ש רש"י מצינ',
ושם קו ע"ג], ו) [צ"ל
ויערך להציא וכו' יעריך
להציא. (רש"י)], ט) [צ"ל
ובלגה וכו' מוספות מנחות
יז: ד"ה ואמר], ט) [ויקרא
טו, טז וע"ש ורש"י מצינ':
את וכו'], ט) [שם שם,
יא. וע"ש צמסירה], ט) [גדה
מג ע"א], ו) [נדפסיר:
מוסירה. וכו' לשון הגמ'
שם. ומצינ', ט) [שם],
ט) [נדפסיר: צמנחות.
והצינ' לשון הגמ'
ל"ה. (תחמת מנחות),
ט) [צ"ב פה: ט], ועי'
בבלי אהר"ח ע"ב ד"ה
מנהיג לחודיה], ט) [שם
ט ע"א], ט) [נדפסיר:
ואע"ג], ק) [ומצינן קל'
ע"ג].

מוסף תוספות

א. וטוב שיביאו בשני
כלים דיוכול להביא בין
בבלי אחד בין בשני כלים
כמו שרצה כיון דגדר
סתם. מוס' צ"ב פא': כיון
דלכתחילה מצוה לבלול
משום הכי מצוה להביא
בב' כלים לקיים בה מצוה
בלילה. מוס' ד"ה מ"ד ל"ה
לל. לכך יביא בשני
עשרותין דוקא. מוס' מולין
פ"ג. ב. דהא סיפא דסי'א
מקרא אחר דקמני רישא
מקרא אדם מנחה של
ששים עשרון ומביא בכלי
אחד והא אמר הרי עלי
סי'א כו' כלומר מנחה של
סי'א דהשתא כיון דאמר
מנחה לקרבן גדול קא
מכירין והו כחילו אמר
בבלי אחד לכך פריך כיון
דאם לא בלל כשר צריך
להביא בכלי אחד. מוס'
מולין פ"ג: ד"ה דלמיר. היה
לו להביא בכלי אחד
משום דתנן שאם נדר
בכלי אחד לא יביא בשני
כלים ואם הביא פסול
הולך א"י לא היה בילה
משעבד היה לו להביא
בבלי אחד. מוס' מנחות יז.
ג. כדכתיב ויצקת אלא
בלל דוכתא מריב בלולא.
מוס' פ"ג: ד"ה ורש"י. ו
הלאש. ד. כלומר
במסירה. רשב"ם. ה. משום
דמסירה מיד ליד ובפניו
וקונה ברה"ד וכ"ש
בסימטא. מוס' צ"ב עו. ד"ה
ספינה צסס ר"ת. ו. שבכל
מקום מצונו שהמשיכה
גדולה מן המסירה שכל
המטלטלין נקנין במשיכה
ולא מחניא בהו מסירה.
מוס' ר"ד. דבמשיכה קא
עקר ליה מרובחא. שג"ל.
ז. ממילתייהו דרבנן
דאמרו ע"י שמיטבה
משמע דוקא משיכה ולא
מסירה. מוס' צ"ב עו:
ח. דלפי ר"ת הוה ליה
למיר והא לרבי ספניה
אין נקנית אלא במסירה.
ט. שם. שתכמים תקנו קנין
בכל רשות ובין דלא
שייכא בהו משיכה תקנו
שם מסירה. יעב"ל.
י. צמסירה צ"ב עו: נטקס.
ולא מיקניא במסירה.

*גירסת רבינו היה אמר מי אמר אבא בהמה גסה וכו' (ד"ד).